

Sygn. akt XI GC 1172/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Daniel Starmach

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Jawna J., C., R. F. w D.

przeciwko J. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powódki (...) Spółka Jawna J., C., R. F. w D. kwotę 2861,66 zł (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie) liczonymi od kwot:

- 1107 zł od dnia 20 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;

- 1131,60 zł od dnia 24 marca 2016 r. do dnia zapłaty;

- 1538,03 zł od dnia 23 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 948,24 zł (dziewięćset czterdzieści osiem złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1172/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 czerwca 2016 roku powódka (...) spółka jawna J., C., R. F. w D. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. G. kwoty 3 947,03 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 1107 złotych od dnia 20 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 1131,60 zł od dnia 24 marca 2016 roku do dnia zapłaty, 1364,03 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i 344,40 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu powódka wskazała, iż wydzierżawiła pozwanemu betoniarkę i z tego tytułu wystawiła pozwanemu dwie faktury VAT: na kwotę 1107 złotych oraz kwotę 1131,60 złotych. W związku z tym, że pozwany notorycznie nie wywiązywał się z ponad 50 transakcji handlowych w terminie, powódka wystawiła pozwanemu również notę na kwotę 1364,04 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek. Nadto, powódka domaga się kwoty 344,40 złotych stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności – od każdej z wystawionych za najem betoniarki faktur po 40 euro.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, XI Wydział Gospodarczy, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 6 k.c., to na powódce ciąży obowiązek udowodnienia, że wynajęła sprzęt zgodnie z umową i na określonej kwotę. Pozwany wskazał, że w okresie wskazanym na fakturach nie wypożyczał sprzętu, dowód wydania betoniarki pochodzi z grudnia 2014 r., wkrótce potem betoniarka została zwrócona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. wypożyczał od (...) spółki jawnej, J., C., R. F. w D. betoniarkę. Betoniarkę wydano pracownikowi pozwanego 18 grudnia 2014 r.

Przy wynajmie ustalono wstępną stawkę 40 zł netto za dzień, ale miała ona maleć wg uznania powoda w miarę przedłużania się najmu, gdyż nie był znany czas, na który betoniarka ma być wypożyczona. W grudniu 2015 r. J. F. zaczął niepokoić się o betoniarkę, w lutym 2016 r. rozmawiał z pozwanym, który zdziwił się, że betoniarka nie została zwrócona, gdyż miał to zrobić kierownik budowy. Ostatecznie J. F. sam zorientował się, gdzie betoniarka się znajduje, skontaktował się z właścicielem nieruchomości, na której betoniarka się znajdowała i wysłał pracownika – G. S. (1) – po odbiór betoniarki. Betoniarka została odzyskana w dniu 14 marca 2016 roku.

Z tego tytułu powódka wystawiła pozwanemu faktury VAT: z dnia 5 grudnia 2015 roku, za okres od dnia 18 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku, na kwotę 1107,00 złotych (900 zł netto – zgodnie z umową wg obniżonej stawki) z terminem płatności na dzień 19 grudnia 2015 roku z dnia 16 marca 2016 roku oraz za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 14 marca 2016 roku, na kwotę 1131,60 złotych z terminem płatności na dzień 23 marca 2016 roku. Kwota na drugiej fakturze wynikała z naliczenia 740 zł tytułem czynszu i naliczenie 180 zł za transport betoniarki na trasie R. –D. – 180 zł netto. Ta ostatnia kwota nie była uzgadniana z pozwanym, powódka naliczyła ją, gdyż musiała wysłać pojazd z dźwigiem i pracownika po odbiór betoniarki. Policzone 3 zł/km, w czym miało zawierać się paliwo, wynagrodzenie kierowcy, eksploatacja samochodu. Powódka godziła się skorygować ten koszt, jeśli opłacona będzie faktura za najem.

Dowód:

-faktury VAT, k. 10-11;

-dokument WZ, k. 12;

-protokół odbioru, k. 45

-zeznania G. S. (1), k. 201-202;

-zeznania J. F., k. 202-203

Pracownicy pozwanego przekazali mu, że zwrócili betoniarkę po 3 miesiącach najmu.

Dowód: zeznania pozwanego k. 237

Pozwany kupował też od powódki materiały budowlane, za które płacił z opóźnieniem.

Powódka wystawiła pozwanemu następujące faktury VAT: w dniu 28 lipca 2015 roku na kwotę 757,76 złotych i terminem płatności do dnia 11 sierpnia 2015 roku, w dniu 28 lipca 2015 roku na kwotę 583,07 złotych i terminem płatności do dnia 11 sierpnia 2015 roku, w dniu 15 czerwca 2015 roku na kwotę 5041,31 złotych i terminem płatności do dnia 22 czerwca 2015 roku, w dniu 27 maja 2015 roku na kwotę 578,52 złotych i terminem płatności do dnia 10

czerwca 2015 roku, w dniu 27 maja 2015 roku na kwotę 136,68 złotych i terminem płatności do dnia 10 czerwca 2015 roku, w dniu 29 kwietnia 2015 roku na kwotę 324,47 złotych i terminem płatności do dnia 20 maja 2015 roku, w dniu 29 kwietnia 2015 roku na kwotę 23,20 złotych i terminem płatności do dnia 20 maja 2015 roku, w dniu 24 kwietnia 2015 roku na kwotę 1715,85 złotych i terminem płatności do dnia 8 maja 2015 roku, w dniu 22 kwietnia 2015 roku na kwotę 10576,87 złotych i terminem płatności do dnia 6 maja 2015 roku, w dniu 22 kwietnia 2015 roku na kwotę 468,00 złotych i terminem płatności do dnia 6 maja 2015, w dniu 27 marca 2015 roku na kwotę 100,50 złotych i terminem płatności do dnia 10 kwietnia 2015 roku, w dniu 10 marca 2015 roku na kwotę 154,25 złotych i terminem płatności do dnia 31 marca 2015 roku, w dniu 10 marca 2015 roku na kwotę 11669,21 złotych i terminem płatności do dnia 31 marca 2015 roku, w dniu 27 lutego 2015 roku na kwotę 377,66 złotych i terminem płatności do dnia 13 marca 2015 roku, w dniu 27 lutego 2015 roku na kwotę 1316,81 złotych i terminem płatności do dnia 20 marca 2015 roku, w dniu 3 marca 2015 roku na kwotę -14,46 złotych (korekta), w dniu 27 lutego 2015 roku na kwotę 8998,82 złotych i terminem płatności do dnia 20 marca 2015 roku, w dniu 27 lutego 2015 roku na kwotę 123 złotych i terminem płatności do dnia 13 marca 2015 roku, w dniu 16 lutego 2015 roku na kwotę 1921,64 złotych i terminem płatności do dnia 9 marca 2015 roku, w dniu 17 lutego 2015 roku na kwotę -169,30 złotych (korekta), w dniu 3 marca 2015 roku na kwotę -2,25 złotych (korekta), w dniu 16 lutego 2015 roku na kwotę 206,73 złotych i terminem płatności do dnia 9 marca 2015 roku, w dniu 16 lutego 2015 roku na kwotę 10344,73 złotych i terminem płatności do dnia 9 marca 2015 roku, w dniu 23 lutego 2015 roku na kwotę -480,19 złotych (korekta), w dniu 16 lutego 2015 roku na kwotę 1299,95 złotych i terminem płatności do dnia 9 marca 2015 roku, w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 69,51 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 764,86 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 4808,40 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 17 lutego 2015 roku na kwotę -147,20 złotych (korekta), w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 136,74 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 1661,50 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 31 stycznia 2015 roku na kwotę 6255,89 złotych i terminem płatności do dnia 14 lutego 2015 roku, w dniu 10 lutego 2015 roku na kwotę -207,55 złotych (korekta), w dniu 28 stycznia 2015 roku na kwotę 233,70 złotych i terminem płatności do dnia 18 lutego 2015 roku, w dniu 20 stycznia 2015 roku na kwotę 7147,18 złotych i terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 roku, w dniu 20 stycznia 2015 roku na kwotę 33,12 złotych i terminem płatności do dnia 3 lutego 2015 roku, w dniu 15 stycznia 2015 roku na kwotę 3376,58 złotych i terminem płatności do dnia 5 lutego 2015 roku, w dniu 17 lutego 2015 roku na kwotę -19,80 zł (korekta), w dniu 15 stycznia 2015 roku na kwotę 566,96 złotych i terminem płatności do dnia 5 lutego 2015 roku, w dniu 15 stycznia 2015 roku na kwotę 6437,05 złotych i terminem płatności do dnia 5 lutego 2015 roku, w dniu 23 lutego 2015 roku na kwotę -180 złotych (korekta), w dniu 9 stycznia 2015 roku na kwotę 344,40 złotych i terminem płatności do dnia 30 stycznia 2015 roku, w dniu 31 grudnia 2014 roku na kwotę 764,86 złotych i terminem płatności do dnia 14 stycznia 2015 roku, w dniu 31 grudnia 2014 roku na kwotę 1111,55 złotych i terminem płatności do dnia 14 stycznia 2015 roku, w dniu 31 grudnia 2014 roku na kwotę 35,87 złotych i terminem płatności do dnia 21 stycznia 2015 roku, w dniu 30 grudnia 2014 roku na kwotę 15,50 złotych i terminem płatności do dnia 13 stycznia 2015 roku, w dniu 30 grudnia 2014 roku na kwotę 252,97 złotych i terminem płatności do dnia 20 stycznia 2015 roku, w dniu 29 grudnia 2014 na kwotę 1398,67 złotych i terminem płatności do dnia 19 stycznia 2015 roku, w dniu 29 grudnia 2014 roku na kwotę 297,40 złotych i terminem płatności do dnia 19 stycznia 2015 roku, w dniu 29 grudnia 2014 roku na kwotę 1005,89 złotych i terminem płatności do dnia 19 stycznia 2015 roku, w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę 4993,57 złotych i terminem płatności do dnia 9 stycznia 2015 roku, w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę -19,31 złotych (korekta), w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę 4235,09 złotych i terminem płatności do dnia 9 stycznia 2015 roku, w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę 173,19 złotych i terminem płatności do dnia 9 stycznia 2015 roku, w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę 233,77 złotych i terminem płatności do dnia 9 stycznia 2015 roku, w dniu 9 grudnia 2014 roku na kwotę 5690,03 złotych i terminem płatności do dnia 30 grudnia 2014 roku, w dniu 9 grudnia 2014 roku na kwotę 87,90 złotych i terminem płatności do dnia 30 grudnia 2014 roku, w dniu 29 listopada 2014 roku na kwotę 18,45 złotych i terminem płatności do dnia 20 grudnia 2014 roku, w dniu 29 listopada 2014 roku na kwotę 15868,73 złotych i terminem płatności do dnia 20 grudnia 2014 roku, w dniu 19 grudnia 2014 roku na kwotę -207 złotych (korekta), w dniu 29 listopada 2014 roku na kwotę 913,04 złotych i terminem płatności do dnia 20 grudnia 2014 roku, w dniu 13 listopada 2014 roku na kwotę 7730,41 złotych i terminem płatności do dnia 27 listopada 2014 roku, w dniu 31 października 2014 roku na kwotę 195,13 złotych i terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, w dniu 31 października 2014 roku na kwotę 2463,26 złotych

i terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, w dniu 31 października 2014 roku na kwotę 2580,36 złotych i terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, w dniu 31 października 2014 roku na kwotę 467,58 złotych i terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, w dniu 31 października 2014 roku na kwotę 10724,36 złotych i terminem płatności do dnia 14 listopada 2014 roku, w dniu 3 marca 2015 roku na kwotę -196,80 złotych (korekta), w dniu 23 października 2014 roku na kwotę 528,90 złotych i terminem płatności do dnia 6 listopada 2014 roku, w dniu 17 października 2014 roku na kwotę 8220,08 złotych i terminem płatności do dnia 31 października 2014 roku, w dniu 17 października 2014 roku na kwotę 1685,75 złotych i terminem płatności do dnia 31 października 2014 roku, w dniu 7 października 2014 roku na kwotę 817,20 złotych, w dniu 30 września 2014 roku na kwotę 17486,02 złotych i terminem płatności do dnia 14 października 2014 roku, w dniu 30 września 2014 roku na kwotę 348 złotych i terminem płatności do dnia 7 października 2014 roku, w dniu 29 września 2014 roku na kwotę 233,70 złotych i terminem płatności do dnia 13 października 2014 roku, w dniu 16 września 2014 roku na kwotę 10097,07 złotych i terminem płatności do dnia 19 września 2014 roku, w dniu 18 września 2014 roku na kwotę -369 złotych (korekta), w dniu 16 września 2014 roku na kwotę 371,20 złotych i terminem płatności do dnia 19 września 2014 roku, w dniu 3 września 2014 roku na kwotę 146,40 złotych i terminem płatności do dnia 3 września 2014 roku, w dniu 16 września 2014 roku na kwotę 244 złotych i terminem płatności do dnia 16 września 2014 roku.

Pozwany wpłacił powódce następujące kwoty: w dniu 7 października 2014 roku -10 097,07 złotych oraz 371,20 złotych, w dniu 5 listopada 2014 roku - 18 596,62 złotych, w dniu 4 grudnia 2014 - 34 066,93 złotych, w dniu 20 stycznia 2015 roku - 22 544,34 złotych, w dniu 30 stycznia 2015 roku - 15 474,35 złotych, w dniu 3 marca 2015 roku - 2 079,78 złotych, w dniu 30 marca 2015 roku - 9 613,83 złotych, w dniu 1 kwietnia 2015 roku - 19 587,73 złotych, w dniu 13 kwietnia 2015 roku - 35 549,80 złotych, w dniu 22 kwietnia 2015 roku - 100,50 złotych, w dniu 22 czerwca 2015 roku - 5000 złotych, w dniu 2 lipca 2015 roku - 13 864,90 złotych.

Dowód:

-faktury VAT, k. 68-192

-szczegóły operacji, k. 52-65.

Z tytułu opóźnień w płatnościach dnia 25 stycznia 2016 roku powódka wystawiła pozwanemu notę odsetkową na kwotę 1 364,03 złotych.

Dowód:

-nota odsetkowa, k. 15.

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 12 815,14 złotych. Pismem z dnia 12 czerwca 2015 roku pozwany poinformował powódkę, że nie jest w stanie terminowo zapłacić za zobowiązanie.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty, k. 48

-pismo, k. 44

Pismem z 31 marca 2016 r. księgowa pozwanego, I. C., poprosiła o przesłanie duplikatu faktury z 5 grudnia 2015 r. w celu jej zaksięgowania i uregulowania. W tym samym dniu zwróciła się o umorzenie noty odsetkowej.

Dowód: pismo k. 46, 47

Sąd zważył, co następuje;

Powództwo jest częściowo uzasadnione.

Powódka dochodziła m. in. należności związanej z najmem betoniarki.

Zgodnie z treścią przepisu art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Stosownie do art. 6 k.c. zawarcie umowy najmu, a także jej treść, tj. wysokość uzgodnionego czynszu, powinna wykazać strona powodowa. Nie wymagają jednak dowodu fakty przyznane przez pozwanego (art. 229 k.p.c.), fakty niezaprzeczone przez pozwanego, jeśli na podstawie wyników całej rozprawy można je uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.), a także fakty, o których można wnioskować z innych ustalonych faktów (art. 231 k.p.c.).

Pozwany nie kwestionował samego wynajmu betoniarki, wskazał jedynie, że okres najmu był krótszy, niż wskazano to w fakturach powoda, gdyż betoniarka miała być zwrócona po 3 miesiącach. O ile jednak zawarcie umowy powinien wykazać powód, to w przypadku zawarcia umowy na czas nieoznaczony zwrot rzeczy jest faktem, którego dowodzenie obciąża pozwanego, jako że ze zwrotem rzeczy wiąże się zakończenie obowiązku płacenia czynszu. Pozwany poza własnymi zeznaniami nie zaoferował dowodów, mogących świadczyć o tym, iż istotnie betoniarka została zwrócona po 3 miesiącach, powódka zaś jest w posiadaniu protokołu, z którego wynika, iż betoniarka trafiła do niej z powrotem dopiero po roku i 3 miesiącach, zaś treść tego protokołu potwierdził świadek, G. S., oraz przedstawiciel powoda. Zeznania pozwanego to w tej sytuacji zbyt mało, by stwierdzić, iż betoniarka została zwrócona wcześniej, zwłaszcza, gdy pozwany sam nie zajmował się jej wynajmem ani zwrotem betoniarki, a jedynie od pracowników miał dowiedzieć się o jej zwrocie. Zaniedbania pracowników pozwanego nie mogą zaś pozbawiać powódki prawa do wynagrodzenia (czynszu) za udostępnienie betoniarki.

Kolejna kwestia to wysokość uzgodnionego czynszu. Przedstawiciel powoda zeznał, że uzgodniono stawkę początkową, wynoszącą 40 zł netto za dobę, co miało odpowiadać stawkom rynkowym, jednak stawka ta miała w miarę wydłużania się najmu maleć, stosownie do uznania powoda. Zawarcie takiej umowy jest jednak niezgodne z zasadą swobody umów, określoną w art. 353 § 1 k.c. (strony mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości – naturze – stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego). Do podstawowych zasad, obowiązujących w stosunkach cywilnoprawnych, zalicza się równorzędność podmiotów tych stosunków oraz powiązany z tym zakaz kształtowania treści stosunku decyzjami jednej tylko strony. W przypadku, gdy sposób naliczania (obniżania) czynszu nie został uzgodniony, lecz pozostawiony do jednostronnej decyzji powódki, umowę taką należałoby uznać za nieważną (art. 58 k.c.) Nieważna byłaby także umowa, w której w ogóle nie określono by stawki, jako że brakowałoby jednego z istotnych postanowień umowy. Jednakże uwzględnić należy, iż pozwany po otrzymaniu pierwszej faktury nie kwestionował jej, lecz zwrócił się o przesłanie jej duplikatu w celu jej zaksięgowania i uregulowania. Ostatecznie prowadzi to do wniosku, że czynsz wskazany w tej fakturze został przez pozwanego zaakceptowany i należy uznać, że strony zawarły umowę najmu z czynszem, wynikającym z tej faktury, a więc 900 zł netto za 378 dni, co daje stawkę 2,38 zł netto za dzień. W świetle zeznań przedstawiciela powoda umowa została zawarta na czas nieoznaczony, zatem dla całego okresu jej trwania powinien być stosowany taki sam czynsz (skoro nie było ustaleń odmiennych). Zatem do dnia zwrotu betoniarki (74 dni dodatkowo) czynsz obliczony wg tej samej stawki to 176,12 zł netto, 216,63 zł brutto. Nie można w świetle przedstawionych wyżej zasad uznać, że powód miał prawo jednostronnie naliczyć wyższy czynsz z racji tego, że pozwany nie zwracał betoniarki, skoro dotąd obowiązująca umowa nie została wypowiedziana (gdyby zresztą to nastąpiło, powódka nie miałaby prawa do czynszu, lecz do wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od dnia wypowiedzenia umowy do dnia zwrotu urządzenia).

Nie można uznać za zasadne obciążenia pozwanego kwotą 180 zł za transport betoniarki. Kwota ta nie była kwotą uzgodnioną przez strony (co przyznał w zeznaniach przedstawiciel powoda). Wobec tego należy potraktować to obciążenie jako odszkodowanie z art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Brak zwrotu betoniarki po wezwaniu powódki mógłby być potraktowany jako nienależyte wykonanie zobowiązania, jednak zadaniem powódki było także wykazanie wysokości związanej z tym szkody. Wg zeznań przedstawiciela powódki pozwany obciążono

kwotą 3 zł za km (między R. a D. jest 30 km) za przejazd pojazdu z dźwigiem w obie strony. J. F. wskazał, że na tę kwotę składa się paliwo, koszt eksploatacji i utrzymania pojazdu, koszt wynagrodzenia pracownika. Jednak pracownik dostaje wynagrodzenie niezależnie od tego, jakie obowiązki powierzone przez pracodawcę wykonuje, w niniejszej sprawie nie było twierdzeń o dodatkowym wynagrodzeniu np. za pracę w godzinach nadliczbowych, koszty eksploatacyjne nie zostały dokładnie wyliczone, nie podano zużycia i rodzaju paliwa, wobec czego stawka 3 zł za km nie może zostać uwzględniona.

Powód doliczył również do żądanych kwot rekompensatę za koszty odzyskiwania należności – 2 razy po 40 euro. Zgodnie z art. 10 ust.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawierania umowy, a więc w grudniu 2014 r.) wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, bez wezwania, przysługuje od dłużnika z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy transakcja handlowa to umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. W niniejszej sprawie była zawarta jedna umowa, strony nie ustaliły czynszu płatnego miesięcznie (art. 669 § 2 k.c. nie może mieć zastosowania, skoro nie była znana stawka czynszu, mająca małeć wraz z czasem trwania najmu), zatem za cały najem winna być wystawiona jedna faktura, co za tym idzie, wierzyciel ma prawo do 1 rekompensaty, a nie do dwóch.

Dochodzona była też należność wynikająca z noty odsetkowej. Zgodnie z art. 481. § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany nie kwestionował opóźnień w płatnościach, były one nadto potwierdzone przedstawionymi przez powoda fakturami oraz potwierdzeniami płatności, tak więc wykazane zostało, iż pozwany miał do spełnienia świadczenia pieniężne i nie spełniał ich w terminie. Wobec tego należność z noty odsetkowej uwzględniono w całości.

Ostatecznie roszczenia powoda zostały uznane za uzasadnione co do kwoty 2861,66 zł, na co składa się czynsz za wynajem betoniarki (1107 zł z pierwszej i 216,63 zł z drugiej faktury), należność z noty odsetkowej - 1364,03 zł oraz 174 zł rekompensaty. O odsetkach od zasądzonych kwot orzeczono zgodnie z art. 481 i 482 k.c.

Koszty procesu zostały pomiędzy strony rozdzielone stosownie do art. 98 i 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 72%, jej koszty to opłata od pozwu 100 zł i wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową – 1217 zł, stosownie do § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Suma kosztów to 1317 zł, z czego 72% to 948,24 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)